Doutník - Démophobia

Říkala mi jednou Hana, jak koupila si Havana,
to jen ten doutník až z Kuby, dala si ho pak do huby.
A když se nadechla kouře, strhla se strašlivá bouře
a odnesla jí na Kubu, černoch udělal bububu.

To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana to zapomněla, už si to nepamatuje.
To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana zatím vyzrála, stala se z ní dospělá žena.

A když si vzala černouška, zašeptala mu do ouška
Já nejsem žádná Kubánka, doma mi říkají Hanka.
Ten černoch, říkali mu Ben, vystartoval z chatrče ven,
vesnicí pak pelášil, už ho nikdo nespatřil.

To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana to zapomněla, už si to nepamatuje.
To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana zatím zestárla, stala se z ní ošklivá žena.

Když jí do hrobu dávali, všichni černoši zpívali
pohřební píseň plakací a našli se i tací
co řekli ? ta naše Hana, jen kdyby byla nadána,
nevzala by si Havana, ale žlutýho banána.

To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana to zapomněla, už si to nepamatuje.
To je tak dávno, to je tak dávno,
Hana zatím zemřela, stala se z ní suchá mumie.